

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: L. Popova, L. Bulgac, A. Gavrilița

dosarul nr. 3ra-1158/16

ÎNCHEIERE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Talmaci

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Talmaci împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General de Poliție al MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Valeriu Talmaci și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată

constată:

La 17 iunie 2015, Valeriu Talmaci s-a adresat cu cerere de chemare în judecata împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Inspectoratului General de Poliție al MAI al RM privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 336-ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, locotenent de poliție Dumitru Candu și plutonier adjunct de poliție Valeriu Talmaci” în partea sancționării sale disciplinare cu restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la locul de munca.

În motivarea acțiunii a invocat prin ordinul nr. 336-ef din 21 mai 2015, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele de poliție, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului.

Indică că prin acest ordin i-a fost încriminată încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Explică că și-a îndeplinit atribuțiile sale de serviciu conform fișei postului și a legislației în vigoare, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției, executând la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

Mai indică că învinerile aduse privind încălcările prevederilor art. 28 alin. (1) lit. h) din legea sus enunțată sunt neîntemeiate, deoarece nu au avut nicio atribuție vis-a-vis de acțiunile fostului coleg și nici nu cunoștea nimic despre acțiunile acestuia. Mai mult ca atât, el fizic nu putea asista la instrumentarea cazului, deoarece se afla la o distanță foarte mare, supraveghind traficul rutier.

Menționează că era ferm convins că colegul său acționează conform legislației în vigoare, mai mult ca atât, nici nu i-au apărut careva dubii că acesta ar putea acționa contrar legii.

Afirmă că dânsul se afla la volanul automobilului de serviciu, iar fostul coleg era operatorul aparatului de măsurare a vitezei de deplasare a autovehiculelor în speța data, prin urmare, el nici nu avea competență de a constata contravenția respectivă.

Relevă că nu au fost individualizate strict acțiunile sale și ale fostului coleg Dumitru Candu și, prin urmare, a fost afectată securitatea raporturilor juridice.

Solicită anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 336-ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, locotenent de poliție Dumitru Candu și plutonier adjutant de poliție Valeriu Talmaci” în partea sancționării sale disciplinare cu restabilirea în funcție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul sau salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de munca.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Valeriu Talmaci și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015.

La 14 iunie 2016, Valeriu Talmaci a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii.

Indică că instanța de fond și instanța de apel nu au examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând o hotărâre și o decizie neîntemeiată.

În opinia recurentului, instanța de fond și instanța de apel eronat au respins acțiunea ca nefondată, cauza fiind examinată în mod superficial în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

Mai susține că hotărârea și decizia în cauză denotă vădită tendința, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanțele ierarhic inferioare a mandatului său la judecarea acțiunii, formarea unei atitudini preconcepționate defavorabile împotriva recurții și favorabile Inspectoratului General de Poliție.

Din aceste motive instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au respins cererea de chemare în judecată.

La 06 iulie 2016 Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Valeriu Talmaci, ca fiind inadmisibil.

La 22 iulie 2016, Centrul Național Anticorupție a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de Valeriu Talmaci.

Conform art. 434 alin.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților și recepționată de recurent la data de 05 mai 2016 (f. d. 170).

Prin urmare, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 iunie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 20 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Talmaci, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valeriu Talmaci, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Talmaci ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Valeriu Talmaci se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic